

LEO

Liesbeth Homans
'Het Vlaams Parlement heeft
hervormd en bezuinigd'

LEO volgt campagnejaar
'Voor Vlaamse welvaart'
op de voet

Johan Van Overtveldt

'De EU is te afhankelijk
op het vlak van energie
en defensie'

24

‘België staat momenteel stil.
En stilstaan is achteruitgaan’

Annelore Van Hecke

28

‘Aan iedereen die denkt
dat het wel meevalt:
ga eens met een paar
Grieken praten’

Lies Eyskens

COLOFON

LEO - Magazine van de N-VA wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie: Nele Hiers.
Medewerkers: Klaartje Bruyninckx, Matthias Cooreman, Jules Cremers, Lieven De Rouck, Maarten Debruyne, Diederik Demuyne, Jeroen Dujardin, Xavier Lesenne, Jelle Leunis, Charlotte Vandecruys.

Directeur: Piet De Zaeger.
Concept & Vormgeving: Revista – www.revista-media.be
Druk: Graphius
Fotografie: ©N-VA, ©Emy Elleboog (cover), © Andreas Van Esbroeck, © Anne Deknock, © Gregory Van Gansen

Contact:
T. 02 219 49 30
E-mail: LEO@n-va.be

Vu.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningstraat 47 bus 6
1000 Brussel

13

‘Hoe je het ook draait of keert, het is beter vertoeven in de meerderheid’

Rik Buyse

VERDER

Op campagne	4
Aan het werk	6
Breedbeeld	8
Studio Vlaanderen	12
Thuis	13
Dorpsstraat	16
Aan het werk	18
Verrekijker	20
De weg van	21
Buitenwacht	22
Geflitst	23
Hoe is het nog met	24
Van de partij	26
Achter de schermen	28
Voor een goed begrip	29
Meerwaarde	30
Column	31
PS	32

Dit nummer werd afgesloten op 19 januari 2024. Het eerstvolgende nummer verschijnt op 4 maart 2024.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen? Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

fb.com/nieuwvlaamsealliantie @de_NVA op X
 @de_NVA op Instagram

IEDEREEN DIE VOOR VLAAMSE WELVAART KIEST, MOET VOOR DE N-VA KIEZEN

Graag wens ik u en uw familie een gezond en welvarend 2024. We staan aan het begin van een bijzonder boeiend en uitdagend jaar. De opeenvolgende cruciale verkiezingen zullen bepalend zijn voor onze welvaart. Want laat het duidelijk zijn, daar draaien deze verkiezingen om: onze Vlaamse welvaart.

Daarvoor hebben we vier vuistregels vooropgesteld: de begroting op orde brengen, het sociale beleid rechtvaardiger maken, belastingen verlagen en investeren in innovatie. Vier zaken waarin de Vivaldi-regering schromelijk tekortschiet. Vier thema's die de Vlaamse Regering wél in de praktijk omzet.

Dat is meteen onze handleiding voor de komende campagne. Maar een beleid voeren rond die uitgangspunten zal niet lukken binnen de huidige Belgische structuur. Dat moet na vier jaar Vivaldi-drama niet nog eens bewezen worden. Zelfbestuur is daarvoor noodzakelijk. Iedereen die voor Vlaamse welvaart kiest, moet voor de N-VA kiezen. Die boodschap moeten wij massaal uitdragen.

Onze partij, onze leden en onze sympathisanten zijn daar klaar voor. Dat bewees onze precampagne, waarin we onze kernslogan 'Voor Vlaamse welvaart' over heel Vlaanderen lieten zien. Ook dit ledenmagazine is daar klaar voor, met enkele nieuwe rubrieken die we invoeren tijdens dit campagnejaar. En de huidige LEO focust alvast op sociaal-economische thema's. Om u goed te wapenen om onze visie gefundeerd over te brengen bij familie, vrienden, burens en collega's.

Met hetzelfde enthousiasme dat we weer zagen tijdens ons onovertroffen nieuwjaarsfeest – dat doet werkelijk geen énkele partij ons na – duiken we straks zij aan zij de verkiezingscampagne in. We zullen wel opnieuw volop de wind van voren krijgen. Maar laat u niets aanpraten. Wie anders dan de N-VA biedt panklare, realistische én uitvoerbare oplossingen voor de impasse waarin België nu al decennia muurvast zit?

Voor Vlaanderen. Voor Welvaart.

Steven Vandeput
Ondervoorzitter en Vlaams Parlementslid

Brugge

Half december openen Vlaams minister-president Jan Jambon en Vlaams Parlements lid Maaïke De Vreese de deuren van het Vlaams Huis in Brugge. Het is de uitvalsbasis in de West-Vlaamse hoofdstad.

Gent

Niet alleen tijdens de komende campagne, maar ook al in november en december van vorig jaar kleurde Vlaanderen geel-zwart. De N-VA gaat volop 'Voor Vlaamse welvaart'. In Gent neemt Anneleen Van Bossuyt het voortouw als lijsttrekker.

Aartselaar

De precampagne ging naadloos over in een eindejaarscampagne. Duizenden borden langs Vlaamse wegen wensen alle Vlamingen een welvarend 2024. Zo ook in Aartselaar, waar Kamerlid en burgemeester Sophie De Wit die boodschap er eigenhandig inhamert.

Mechelen

Voor meer dan 5.000 aanwezigen stelde Bart De Wever op het nieuwjaarsfeest alle topkandidaten voor. Zelf is hij kandidaat om de volgende federale regering te leiden en de omslag naar het confederalisme in te zetten.

Leuven

Na Tielt-Winge en Halle kreeg ook Leuven zijn Vlaams Huis: het derde campagne-secretariaat in Vlaams-Brabant. Ter gelegenheid van de feestelijke opening op 9 december stelden Theo Francken en Ben Weyts er de Vlaams-Brabantse kieslijsten van de N-VA voor.

As

Zuhal Demir en Steven Vandeput, lijsttrekkers voor de N-VA in Limburg, stelden in As de 53 Limburgers voor die op de verschillende Limburgse kieslijsten staan.

LIJSTTREKKER
ZUHAL DEMIR
INTERVIEWT NIEUWKOMER
TOM SEURS

Op de tweede plaats van haar Vlaamse lijst verwelkomt Zuhal Demir nieuwkomer Tom Seurs. Tom is burgemeester van de gemeente As, voorzitter van de AUHL (Associatie Universiteit en Hogescholen Limburg) en deeltijds leerkracht.

Vanwaar de sprong van het lokale naar het nationale niveau, Tom?

'Ik ben al 23 jaar actief in de lokale politiek, eerst als schepen en de voorbije zeven jaar als burgemeester van As. Een job die ik met hart en ziel uitoefen. Steeds vaker merk ik dat het Vlaamse niveau hét niveau is waar het verschil gemaakt kan worden. Met beleid voor meer welvaart, beter onderwijs, zorg en cultuur. Daar pakken we de problemen aan waarvan de bevolking wakker ligt.'

De N-VA is geen onbekende voor jou, toch?

'In 2003 werd ik als jongste schepen van Limburg door burgemeester Jos Truyen

naar voren geschoven als jongerenkandidaat op de Limburgse N-VA-Kamerlijst. De jaren ervaring op het lokale niveau hebben mij goedgegaan, waardoor ik nu meer dan ooit klaar ben om mij met dezelfde gedrevenheid en voor de volle honderd procent in te zetten voor Vlaanderen en voor Limburg. Ik was dus heel tevreden dat je mij de tweede plaats op de Vlaamse lijst aangeboden hebt, Zuhal.' (lacht)

Je staat ook voor de klas?

'Ik geef les in het secundair onderwijs en ben voorzitter van de AUHL. In onze gemeente bieden we ook gemeentelijk onderwijs aan. Met dat pakket heb ik een goed overzicht over het volledige leertraject. Ik ben ervan overtuigd dat we er alles aan moeten doen om de leerlingen de allerbeste ondersteuning te geven, van in de kleuterklas tot in het hoger onderwijs. Zodat iedereen het beste uit zichzelf kan halen.'

Op de eerste opvolgersplaats voor de Kamer in Vlaams-Brabant vinden we Jeroen Bergers. Jeroen (23) is nationaal voorzitter van Jong N-VA en specialiseert zich in zijn masteropleiding aan de KU Leuven in publiek en fiscaal recht.

Jeroen, waarom stap je op zo'n jonge leeftijd al in de politiek?

'Op mijn twaalfde verhuisden we van Oelegem naar Vilvoorde. Op mijn middelbare school in Brussel merkte ik al snel de tegenstellingen tussen Frans-taligen en Nederlandstaligen. De verregaande verbrusseling van de Vlaamse Rand is bovendien nefast voor onze regio. Het is vijf voor twaalf om het Vlaamse karakter van onze streek te redden. Daarvoor wil ik stenen in de rivier verleggen.'

Jong N-VA heeft de afgelopen jaren niet stilgezeten. Op welke verwezenlijkingen ben je trots?

'De BDW studententournee die we organiseerden, was een schot in de roos. Daarmee hebben we het woke-debat op de kaart gezet. Ook onze acties rond de kernuitstap en de erfbelasting sloegen aan. Ik ben er vooral trots op dat onze ploeg meer *smoel* aan Jong N-VA geeft. Onze rebelse stem heeft zowel binnen als buiten de partij meer impact dan vroeger. Als leden – jong en oud – me daarover aanspreken, geeft dat energie. Hopelijk kan ik dat rebelse geluid straks in de Kamer brengen.'

Over de Kamer gesproken: Vivaldi was de regering van de stilstand. Welke veranderingen zijn voor jou prioritair?

'De Croo heeft bewezen dat België op is. Als we onze problemen willen oplossen, moeten we eerst de staatsstructuur aanpakken. Confederalisme is een geweldige stap in de goede richting, maar we mogen ons einddoel, Vlaamse onafhankelijkheid, niet uit het oog verliezen.'

LIJSTTREKKER
THEO FRANCKEN
INTERVIEWT JONGERENKANDIDAAT
JEROEN BERGERS

'ALS ENIGE PARLEMENT HEBBEN WIJ MEERMAALS BESPAARD OP DE PARTIJFINANCIERING'

Sinds 2 oktober 2019 mag Liesbeth Homans zich de eerste burger van Vlaanderen noemen. Als voorzitter van het Vlaams Parlement hanteert ze een pragmatische en no-nonsenseaanpak. Vaak ver weg van de spotlights, maar altijd rechttoe rechtaan: 'Elk vogeltje zingt zoals het gebekt is.'

'Ik kan u garanderen: men kent
Vlaanderen in de wereld'

p 9 juni zijn er opnieuw Vlaamse verkiezingen. Hoe kijk jij als parlementsvoorzitter terug op deze zittingsperiode?

'Het was vooral een speciale periode, omdat na enkele maanden al corona uitbrak. Veel zaken die bij een parlement horen – debatteren, elkaar in de ogen kijken, informeel contacten leggen – werden noodgedwongen *on hold* gezet of waren slechts weggelegd voor enkelingen. Binnen de week hadden we wel een systeem op poten zodat de volksvertegenwoordigers digitaal konden stemmen. Andere parlementen kwamen toen bij ons informeren hoe ze dat konden aanpakken. Het Vlaams Parlement kon altijd zijn controlerende en wetgevende functie blijven uit-

oefenen. We hebben de regering nooit een vrijgeleide gegeven zoals de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers wel deed.'

Vijf jaar geleden trad je aan als parlementsvoorzitter. Het was je eerste termijn. Heb jij je stempel kunnen drukken?

'Ik was voor 2019 al schepen, parlements lid, deelstaatsenator, fractievoorzitter in de Senaat en minister. Voor mij was deze functie dus weer iets nieuws, terwijl ik wel al een pak ervaring had met en in dit parlement. Het is een job die veel werk vraagt achter de schermen, maar je staat minder in het oog van de storm.

Het bevalt me alleszins. En elk vogeltje zingt zoals het gebekt is. Zo moet ik streng zijn en de parlementaire debatten in de hand houden. Maar ik geniet wel van een goed debat.'

'Bovendien is het parlement ook een instelling met honderden werknemers en 123 andere volksvertegenwoordigers, waarvan ik voor de duidelijkheid niet de baas ben. (*lacht*) In die middelgrote onderneming hebben we gemoderniseerd en bezuinigd. Contractuele aanwerving is de norm geworden, want een statutaire benoeming is niet meer van deze tijd. Wij hebben als enige parlement een ziekteregeling voor parlementsleden uitgewerkt, waardoor

zij – net als een gewone burger – bij langdurige ziekteop een lagere vergoeding terugvallen. We hebben een intern besparingsplan uitgewerkt. En als enige parlement hebben we herhaaldelijk bespaard op de partijfinanciering.’

Als parlamentsvoorzitter moet je neutraal zijn. Lukt dat?

‘In mijn functie ben ik absoluut neutraal. Dat zullen meerderheid en oppositie bevestigen. Maar natuurlijk ben ik niet alleen parlamentsvoorzitter. Ik ben ook en al veel langer lid, militant en kandidaat voor mijn partij. Ik kijk al uit naar de verkiezingen, net zoals mijn zonen Stef (19) en Thijs (16). Al kan de jongste nog niet stemmen.’

Hoe verloopt de samenwerking met de andere parlementen?

‘Het Vlaams Parlement is autonoom, maar er is regelmatig overleg binnen de zogenaamde conferentie van voorzitters van parlementaire assemblees. Het statuut van volksvertegenwoordiger, ook van Vlaamse volksvertegenwoordigers, is voor een groot stuk nog federaal bepaald. Dat betekent dat bijna elke modernisering alleen maar kan gebeuren in overleg met de andere parlementen. Als Vlaams Parlement staan wij daar nog heel vaak alleen. Soberheid en bezuiniging op het politieke apparaat zijn bij de Frans-taligen geen thema. Het is vaak moeilijk om iets te veranderen als er quasi alleen PS’ers rond de tafel zitten.’

Er gebeurt veel in de wereld. Merk je dat in het Vlaams Parlement?

‘Ook Vlaanderen is bevoegd voor buitenlands beleid. Er wordt in het Vlaams Parlement vaak gedebatteerd over de inval in Oekraïne of over het conflict in het Midden-Oosten. Als parlamentsvoorzitter onderhoud ik bovendien goede banden met andere landen en regio’s. Bijna wekelijks ontvang ik een ambassadeur, parlamentsvoorzitter of parlementaire delegatie. Het geeft ons de kans de troeven van Vlaanderen te benadrukken. Men kent Vlaanderen in de wereld, dat kan ik u garanderen!’ ■

VIVALDI SLUIT 2023 SYMBOLISCH AF MET BELASTINGVERHOOGING

Peter De Roover

De Vivaldi-regering sloot het jaar af zoals we haar kennen: met een belastingverhoging. Tussen Kerstmis en Nieuwjaar kwam het parlement bijeen om bijna 200 miljoen euro extra belastingen goed te keuren. ‘Geen akkoord om een belastingshift door te voeren, maar wel alles uit de kast halen om belastingen te verhogen. Dat is Vivaldi ten voeten uit’, zegt Kamerfractievoorzitter Peter De Roover.

De meest in het oog springende belastingverhoging in de zogenaamde wet diverse fiscale bepalingen betreft een verhoging

van de taks op het patrimonium van vzw’s. ‘De minister had gehoopt om die slinks te kunnen verhogen, maar dat was buiten de oppositie gerekend. Onder onze druk werden belangrijke amendementen goedgekeurd die vzw’s uit het onderwijs, de zorg-, cultuur- en sportsector en de dierenasielen vrijstellen. Het grootste deel van die belastingverhoging blijft helaas wel gehandhaafd. Belastingen, belastingen, belastingen: dat blijft hét basisprincipe van Vivaldi. Om een belastingshift door te voeren vindt men geen meerderheid. Maar om belastingen te verhogen, wordt alles telkens weer uit de kast gehaald’, besluit Peter.

NIEUW EUROPEES MIGRATIE-PACT IS ONWERKBAAR

Theo Francken

Assita Kanko

Kamerlid en voormalig staatssecretaris Theo Francken en Europarlementslid Assita Kanko zijn bezorgd over het Europees Migratiepact, waarover het Europees Parlement en de lidstaten een principeakkoord bereikten.

‘Bepaalde aspecten van het akkoord zijn stappen in de goede richting, maar de basisfilosofie ervan is een strategische vergissing. Het pact gaat uit van een open asielgrens na illegale binnenkomst in Europa’, zegt Theo. ‘Daardoor blijft onze regio een aantrekkelijke optie voor migranten. Zolang illegale migratie mogelijk blijft, blijft het gruwelijke verdienmodel van mensensmokkelaars overeind.’

Risico op chaos

‘Daarnaast is het idee van snelle screening en terugkeer aan de Europese buitengrens niet nieuw en was het ook in het verleden niet succesvol’, vult Assita aan. ‘Integendeel. Landen zoals Griekenland en Italië hebben veel moeite om gepast om te gaan met de immense stroom migranten. Het risico op chaos blijft dus bestaan.’

Australische aanpak

Theo en Assita pleiten voor de Australische aanpak. Wie illegaal de grens oversteeft, verliest automatisch zijn verblijfsrecht. ‘Tegelijkertijd moeten we echte vluchtelingen wel de kans geven om op een veilige en legale manier in Europa een nieuw leven te beginnen. Grensbeleid en menselijkheid hoeven niet tegenstrijdig te zijn.’

JOHAN VAN OVERTVELDT:

**'EUROPA MOET VEEL
MEER INZETTEN OP
INNOVATIE'**

‘Het Europese budget is gedateerd. Om toekomstgericht beleid te voeren en om te anticiperen op crisissituaties moeten er serieuze stappen gezet worden om de begroting te moderniseren en een toekomstgericht beleid te voeren.’ LEO sprak met Johan Van Overtveldt, ‘de allerbeste kopman’ die op 9 juni voor de N-VA de Europese lijst zal aanvoeren.

En dat ‘allerbeste’ mogen we letterlijk nemen, Johan, want je werd recent uitgeroepen tot de meest invloedrijke van alle 705 Europarlementsleden. Je gaat daar nogal bescheiden mee om, maar toch: hoe moeilijk is het om als Europarlementslid het beleid in de EU te beïnvloeden?

‘Eerst en vooral: het is echt wel een eer om van alle 705 Europarlementsleden als meest invloedrijke uitgeroepen te worden. Het is een mooie erkenning voor het werk dat ik de voorbije jaren samen met mijn team verzet heb. Maar ik wil het ook relativeren, want er zijn nog wel meer verdienstelijke en hardwerkende parlementsleden, niet het minst in onze eigen N-VA-delegatie. Geert, Assita en ikzelf hebben in deze legislatuur echt wel onze stempel kunnen drukken op belangrijke Europese dossiers. Hoewel het niet altijd makkelijk is vanuit een kleinere politieke formatie, hebben we altijd onze plaats opgeëist in de debatten, en dat is niet onopgemerkt voorbijgegaan.’

Je rol als voorzitter van de commissie Begroting zal die invloed wellicht ook verklaren?

‘Uiteraard, of toch voor een gedeelte. Als voorzitter van de Begrotingscommissie voer ik bijvoorbeeld namens het parlement onderhandelingen met de Europese Commissie en de Europese Raad van regeringsleiders, en leid ik de werkzaamheden in het parlement. Op die manier heb je dus zeker invloed op het beleid en de structuren, vooral als je wat ervaring en een goed netwerk hebt. Maar eigenlijk komt het grootste deel van mijn wetgevende initiatieven uit de

commissie voor Economische en Monetaire zaken (ECON), waarvan ik lid en coördinator ben.’

Wat houden die initiatieven in?

‘Ik heb me van bij de start van de legislatuur voorgenomen om me te focussen op inhoudelijk, wetgevend werk, met name in de commissie Economische Zaken. Om er bijvoorbeeld voor te zorgen dat de financiële sector beter gereguleerd wordt, en dat de spaarder beter beschermd wordt als er nog eens een financiële crisis zou uitbreken. Dat wetgevende werk haalt meestal niet de voorpagina’s van de kranten, maar het is wel ontzettend belangrijk.’

‘De EU kan wel degelijk een meerwaarde betekenen als ze zich focust op haar kerntaken’

‘U moet weten dat er in het Europees Parlement talloze besprekingen en debatten zijn over zogenaamde resoluties. Zo’n resolutie is een standpunt, een oproep, die verder geen enkele bindende kracht heeft. In die debatten wordt enorm veel tijd geïnvesteerd. Aan de lopende band worden de meest uiteenlopende gebeurtenissen over alle uithoeken van de wereld toegejuicht of veroordeeld door het Europees Parlement. Geen probleem voor mij, maar die resoluties hebben verder geen enkel effect. Waarom steken we daar dan zoveel energie in?’

De EU en het Europees Parlement hebben een imago probleem?

‘Ik vind van wel. En dat heeft de EU voor een groot stuk aan zichzelf te danken, omdat ze zich vaak verliest in regelnevelij, holle slogans, en in een opbod aan allerhande doelstellingen.

Kijk naar de Europese klimaatagenda. Voormalig Eurocommissaris Frans Timmermans heeft ons opgezadeld met onhaalbare ambities, en daarna is hij met de noorderzon vertrokken. Europa wilde kost wat kost vooroplopen met klimaatambities. In realiteit is het zichzelf voorbijgelopen, en heeft het zich uit de internationale markt geprijsd. Nu moet er dus bijgestuurd worden. Wij hebben daarvoor van in het begin gewaarschuwd: hou de plannen realistisch en haalbaar voor onze burgers en bedrijven. Nochtans ben ik ervan overtuigd dat de EU wel degelijk een meerwaarde kan betekenen als ze zich focust op haar kerntaken.’

Wat zijn die kerntaken volgens jou?

‘Een van de grote troeven van de Europese Unie is de aangemaakte interne markt. Veel mensen beseffen dat niet goed, maar die interne markt bepaalt voor een groot stuk onze welvaart. Het is belangrijk dat we die blijven uitbouwen en versterken.’

‘De focus moet meer op de toekomst liggen, op hoe we ons kunnen onderscheiden op mondiaal niveau, hoe we op geopolitiek vlak onze eigen rol kunnen spelen, zonder altijd afhankelijk te zijn van anderen. Want hoe je het ook draait of keert, we hebben de jongste jaren gevoeld dat we bijvoorbeeld op het vlak van defensie of energiebevoorrading te afhankelijk en kwetsbaar zijn. We zouden veel meer moeten inzetten op onderzoek en ontwikkeling, op innovatie, omdat we daarmee het verschil kunnen maken.’

Dat vraagt een omslag, en dus ook budget?

‘Wel ja, dat zijn keuzes die gemaakt moeten worden. Volgens sommigen, de Vivaldi-partijen en onze liberale premier bijvoorbeeld, zijn extra middelen de oplossing. Wij zien dat anders, want extra middelen betekenen ook extra belastingen. De belastingdruk is bij ons – in België, maar ook in de EU – al hoog genoeg. Je moet eerst de bestaande uitgaven grondig onder de loep nemen. →

Het Europese budget is gedateerd. Vandaag gaan de middelen uit de Europese meerjarenbegroting – en die bedraagt meer dan 1.200 miljard euro – voor twee derde naar cohesiefondsen en landbouw. Er schiet dus nog een derde over voor al de rest. Dat is op termijn niet houdbaar. Zo kun je nooit toekomstgericht beleid voeren, of anticiperen op crisissituaties.’

De EU pakt die crisissituaties meestal aan met nieuwe fondsen.

‘Dat is geen goed idee en daarvoor heb ik ook gewaarschuwd. Tijdens de coronacrisis heeft men bijvoorbeeld een herstelfonds op poten gezet. Voor de financiering ervan is de Europese Commissie gaan lenen op de kapitaalmarkten en geeft ze gemeenschappelijke schuldbewijzen van de EU uit. Dat fonds

‘Het Europese herstelfonds staat volledig los van de reguliere begroting, waardoor er amper controle mogelijk is’

staat eigenlijk volledig los van de reguliere begroting, waardoor er amper controle mogelijk is door het parlement. Dat is problematisch, zo blijkt nu ook uit rapporten van de Europese Rekenkamer. Er is in bepaalde gevallen sprake van oneigenlijk gebruik en misbruik van middelen. Nogmaals, ik heb daarvoor gewaarschuwd. En het bewijst dat het Europese begrotingskader uitgeleefd is. Ik hoop echt dat er in de volgende legislatuur serieuze stappen gezet worden om die begroting te moderniseren en klaar te maken voor de toekomst.’

Jouw rol als voorzitter van de Begrotingscommissie staat boven de partijpolitiek. Botst dat soms met je eigen overtuigingen of weet je ook daar je invloed uit te oefenen?

‘Als voorzitter van de Begrotingscommissie vertolk ik de standpunten van de meerderheid in het parlement. Dat hoort bij de functie. Uiteraard kan ik wel eigen accenten leggen en wegen op het debat, maar finaal moet ik de positie van de meerderheid in het parlement vertegenwoordigen. Die meerderheid is in het Europees Parlement trouwens geen vast gegeven, zoals dat in de Kamer of het Vlaams Parlement wel het geval is. Bij ons kan een meerderheid anders samengesteld zijn, afhankelijk van het dossier in kwestie. Eigenlijk is dat een interessante, dynamische manier van werken.’

Hoe kijk je vanuit Europa – en als gewezen minister van Financiën – naar het Belgische begrotingsbeleid?

‘Ik zie dat met lede ogen aan. De Belgische begroting is ronduit dramatisch. En dat is schuldig verzuim. Ik herinner me nog dat ik door tegenstanders zelfs persoonlijk aangevallen werd over de begrotingscijfers toen ik minister van Financiën was. Waarschijnlijk omdat we moedige keuzes maakten en hervormingen doorvoerden. Dat was niet altijd gemakkelijk, maar we hebben de staatsschuld toen afgebouwd, de belastingdruk doen dalen, en we hebben onze regeringsdeelname afgesloten met een begrotingstekort van amper 0,7 procent van het bruto binnenlands product. Dat is ongeveer drie miljard euro. De Vivaldi-regering stevent af op een tekort van dertig miljard euro, een vertienvoudiging, en het tweede hoogste tekort in de EU. Dat is hallucinant. En ondertussen is de staatsschuld weer aan het stijgen en horen we op het vlak van belastingdruk bij de koplopers in Europa.’

‘We hebben de voorbije jaren qua hervormingen een complete stilstand gekend, en op budgettaire vlak een complete ontsporing. Dat is een gevaarlijke combinatie, met gevolgen die we nog jaren zullen voelen. Ik kan alleen maar hopen dat de kiezer ons dit jaar een mandaat geeft dat sterk genoeg is om weer orde op zaken te stellen. Wij zullen die verantwoordelijkheid wél nemen.’

Johan Van Overtveldt was te gast in aflevering 27 van onze podcast Studio Vlaanderen. Hij gaat dieper in op hoe de Europese begroting tot stand komt en hoe het beter kan. Surf naar www.studiovlaanderen.be of beluister de aflevering in uw favoriete podcastspeler.

EUROPA

Geert Bourgeois

‘Plan-Verhofstadt leidt tot Europese superstaat en gigantisme’

Vorig najaar lanceerde Guy Verhofstadt (Open Vld) samen met enkele andere Europarlementsleden een plan om de Europese verdragen drastisch te wijzigen. Opvallendste punt: het plan wil komaf maken met veto's en de macht centraliseren bij een beperkte Commissie. Dat is niet naar de zin van Geert Bourgeois, N-VA-delegatieleider in het Europees Parlement: ‘Het plan-Verhofstadt is een centralistisch paars-groen pamflet, een niet onderbouwd pleidooi voor een Europese superstaat en gigantisme.’

Volgens Geert Bourgeois veegt het rapport de Europese basis weg, namelijk ‘eenheid in verscheidenheid’ en de democratische vertegenwoordiging van de burgers en lidstaten. ‘Het rapport kiest voor een beleid dat van bovenaf doorgedruwd wordt in plaats van een opbouw van onderuit. Ons motto is altijd geweest: samenwerken als dat een meerwaarde biedt, en in alle andere gevallen beslist de democratie dicht bij de mensen in de lid- of deelstaten.’

Geen nood aan verdragswijzigingen

‘Het rapport beweert dat een aanpassing van het Verdrag van Lissabon ‘noodzakelijk’ is, maar biedt voor die conclusie geen onderbouwde analyse. De EU bezit momenteel al alle handvaten om de uitdagingen en crisissen waarmee ze te maken krijgt aan te pakken. Het Verdrag van Lissabon garandeert een verstandig evenwicht tussen alle EU-instellingen, is

flexibel en toekomstbestendig. Het biedt alle mogelijkheden om de welvaart en veiligheid van alle EU-burgers te garanderen en is een baken van rechten en vrijheden’, zegt Geert.

Daarnaast claimt het rapport-Verhofstadt dat een verdragswijziging zou leiden tot een adequaat buitenlands beleid. Maar voor de N-VA biedt het huidige verdrag voldoende ruimte om snel en gericht te beslissen over buitenlandse kwesties, met een gekwalificeerde meerderheid. ‘En dus zonder veto’s.’

Geen regering ver van de burger

‘Natuurlijk moeten de Europese instellingen hervormd worden’, zegt Geert. ‘De EU heeft nood aan de voltooiing van de interne markt, wat een potentiële groei van twaalf procent met zich meebrengt, en een migratiebeleid met effectieve bescherming van de buitengrenzen.’ Hij benadrukt ook de bescherming van de rechtsstaat en onze manier van leven. Verder moet men streven naar meer handelsverdragen, een betere spreiding van aanvoerlijnen, een alomvattende competitiviteitsagenda voor duurzame groei, jobs en welvaart, en een budget dat zich vooral richt op onderzoek, ontwikkeling, digitalisering en industrieel beleid.

De N-VA pleit voor het behoud van de driepikkel – Europese Commissie, Europees Parlement en Europese Raad – voor een evenwichtige besluitvorming. ‘De Commissie mag geen regering ver van de burgers worden, en de Raad geen tweederangskamer waarbij lidstaten hun stem verliezen en waaraan kleinere lidstaten en volkeren niet meer te pas komen’, benadrukt Geert.

STUDIO VLAANDEREN

In de N-VA-podcast Studio Vlaanderen ontvangt gastheer Joost Houtman – jawel, die van de column op bladzijde 31 – wekelijks een boeiende politieke gast. Samen diepen ze een actueel thema uit. Verrassende inzichten en wonderlijke weetjes passeren de revue terwijl u op de hoogte blijft van wat er op politiek vlak gebeurt. In LEO serveren we u de sprekendste citaten.

SPRAAKMAKEND

‘Met de uitgavennorm gaat Vlaanderen voor contracyclisch beleid. Dat wil zeggen: als de economie het goed doet, kan je geld sparen. Als het economisch moeilijker gaat, kan je bijkomend investeren om de bevolking te ondersteunen.’

Philippe Muylers in aflevering 33

‘DIT IS HOE IK AAN POLITIEK WIL DOEN’

VANZELFSPREKEND

‘Men vraagt mij soms of vijf jaar federaal ministerschap mijn visie over België veranderd heeft. Ik moet zeggen dat ik nog meer overtuigd raakte van de noodzaak om meer bevoegdheden naar de regio’s te brengen.’

Jan Jambon in aflevering 36

RECHTTOE RECHTAAN

‘Een ecorealist is iemand die de klimaatdoelstellingen wil halen door in te zetten op nieuwe technologieën en innovatie. Niet door aan doemdenken te doen en voor *degrowth* te ijveren.’

Andries Gryffroy in aflevering 35

‘INVESTEER IN INNOVATIE’

GOED GEHOORD

‘Ik loop regelmatig naar het werk. Van Sint-Pieters-Leeuw naar Brussel is dat 11 kilometer joggen. Dat gaat sneller dan met de auto en het helpt me om het hoofd leeg te maken.’

Jeroen Tiebout in aflevering 37

DOVEMANSOREN

‘Het beleid van Frank Vandenbroucke op Volksgezondheid toont het klassieke recept van de socialisten. Je steekt overal wat geld bij maar je hervormt niet ten gronde. Dat is de grootste kritiek die ik heb.’

Kathleen Depoorter in aflevering 34

‘GOEDE DIENST-VERLENING: PERFECT MOGELIJK MET SLANKE OVERHEID’

Beluister alle interviews van Studio Vlaanderen

HET WIELSBEKE VAN RIK BUYSE

Bent u al eens in Wielsbeke geweest? Wijlen Amerikaans president George Bush sr. en de al even wijlen Britse premier Thatcher alvast wel. Dat had allemaal te maken met het verjaardagsfeestje in 1994 van – helaas ook al wijlen – Roger ‘boer’ De Clerck, de textielmagnaat. Wielsbeke was en is namelijk het epicentrum van de Vlaamse textielindustrie. Daarin maakte ook Rik Buyse zijn carrière, maar ondertussen brouwt hij bier én staat hij in stelling om een serieuze worp te doen naar het burgemeesterschap van de West-Vlaamse gemeente.

Nog even terzijde: was mevrouw Gorbatsjov toen in 1994 niet ziek, dan was Michaël er ook bijgeweest. Wat een ‘textielboer’ uit Wielsbeke al niet vermag. Het was misschien de inspiratie voor Rik Buyse om ook in de textielindustrie te stappen, al is dat in de streek niet uitzonderlijk. Maar tien jaar geleden verkocht hij zijn bedrijf en legde hij zich toe op twee van zijn passies: bier brouwen en politiek. Over dat bier later meer. In dit verkiezingsjaar is het vooral politiek wat de klok slaat ten huize Rik Buyse.

‘Ik zal op 13 oktober de lijst trekken voor Samen+, een samenvloeiing van de N-VA en U., de twee grootste oppositiepartijen van Wielsbeke. Die samenvloeiing is eigenlijk al een tijdje geleden tot stand gekomen, maar door de recente heibel in het politieke landschap in Wielsbeke hebben we even gewacht om die beslissing wereldkundig te maken’, zegt Rik.

Heibel in Wielsbeke

Heibel in Wielsbeke, dus. Van oudsher was de gemeente een cd&v-bastion, zoals wel vaker in West-Vlaanderen. Dat bastion is danig uit elkaar gevallen toen het merendeel van de partij een eigen lijst oprichtte en de burgemeester dat dan ook maar deed. Ondertussen zit die laatste midden in een schandaal rond belastingontduiking. Lokale politiek is soms voer voor het betere Vlaamse tv-drama. ‘We hebben ons bij heel die heisa afzijdig gehouden’, zegt Rik. ‘In een café waar gevochten wordt, →

**‘Hoe je het ook draait
of keert: het is beter
vertoeven in de
meerderheid’**

HET WIELSBEKE VAN RIK BUYSE

- geboren in Wevelgem in 1959
- bachelor marketing aan Hantal (nu VIVES) in Kortrijk
- salesfunctie bij Ter Molst Int., een weverij van meubel- en gordijnstoffen (1979-1989)
- eigen weverij Tissat in Oostrozebeke (1990-2012)
- schepen (2007 tot 2018) en provincieraadslid (2013 tot 2018)
- gemeenteraadslid en politieraadslid (sinds 2019)
- hobby's: bier brouwen, oldtimers en motorrijden
- gehuwd met Annemie, vader van Brecht, An-Marie en Lucas, opa van Juliette, Jules, Leo, Alice, Colette en Madeleine

komen geen klanten. Wij stellen ons sereen op en trekken met een positieve boodschap naar de kiezer?

Het politieke avontuur van Rik begon achttien jaar geleden, al kon het twee jaar eerder zijn geweest, toen de illustere Noël De Meulenaere – zakenman en wielermecenas – Rik vroeg om zijn lijst Welvaart Door Vrede te versterken. Die partij domineerde decennia lang de lokale politiek in Wielsbeke. 'Noël kwam echter in de problemen (*hij belandde een tijd in de gevangenis wegens vermeende fraude, red.*) en daarom hield ik de boot liever af.'

Ook cd&v kwam aan zijn mouw trekken. 'Het is te zeggen, aan die van mijn vrouw, maar die wil niets weten van politiek. 'Vraag het eens aan mijn man', zei ze. Maar ik was toen al een overtuigd N-VA-stemmer. Zo is in 2006 het kartel ontstaan. Een paar maanden later was ik schepen. Pas dan hebben we ook de lokale N-VA-afdeling hier kunnen uitbouwen.'

Financieel orde op zaken gesteld

Rik werd schepen van onder meer Financiën. En een West-Vlaamse ondernemer moet je niet leren hoe je de boeken moet bijhouden. 'Ik erfde een slechte financiële situatie, maar die hebben we op twaalf jaar toch mooi kunnen rechtzetten. Dat was niet gemakkelijk, want uiteindelijk moet je saneren, snoeien in werkingskosten, elke investering twee à drie keer heroverwegen.

Het is dan ook spijtig om te zien dat ons harde werk in de voorbije legislatuur grotendeels tenietgedaan werd. De schuld is weer opgelopen.'

Als schepen van Patrimonium redde Rik de oude parochiezaal Den Aert van de sloophamer en bouwde hij ze uit tot een succesverhaal. Ook wat betreft de herbestemming van kerken bleek Rik een pionier. 'De kerk van Wielsbeke kreeg een nevenbestemming als bibliotheek. We waren daarmee een van de eersten. Het was geen gemakkelijk dossier, maar het resultaat mag er zijn. Overigens, de voorzitter van de kerkfabriek was ook de sterke man bij U, en zo is de idylle gegroeid, zeg maar.'

Positief verhaal

Die idylle zorgt er wel voor dat het logo en de naam van de N-VA bij de verkiezingen in oktober jammer genoeg niet in het straatbeeld te zien zullen zijn, maar Rik maakt zich geen zorgen. 'De mensen weten perfect wie we zijn. Na twaalf jaar als schepen kent men mij ook wel. Daarenboven blijft onze lokale N-VA-afdeling gewoon bestaan. Maar het was duidelijk dat de N-VA en U. in dezelfde vijver visten. Dan kan je beter eens gaan praten. Dat was een positief verhaal en daarom twijfelden we niet.' Rik twijfelt ook niet over zijn aspiraties als kandidaat-

'In een café waar gevochten wordt, komen geen klanten. We blijven dus positief'

Rik: 'Ons harde werk werd in de voorbije legislatuur grotendeels tenietgedaan.'

De kerk van Wielsbeke kreeg als een van de eerste een nevenbestemming als bibliotheek.

'Als je ambitie hebt, moet je dat uitspreken. De mensen houden van duidelijkheid'

burgemeester. 'Je moet dat niet onder stoelen of banken gaan steken, vind ik. Anders moet je niet op een lijst gaan staan. Mensen stemmen op duidelijkheid. En hoe je het ook draait of keert, het is toch beter vertoeven in de meerderheid. Je kan dingen realiseren. In de oppositie is het ook wel leuk, hoor, maar uiteindelijk zit je grotendeels te roepen langs de zijlijn, hopend op een artikelkje in de krant dat iedereen de dag erna vergeten is.'

Het bier, dan maar. Vlaanderen en zijn bier, ze zijn onafscheidelijk. Als dat bier dan nog eens Vlaamsche Leeuw heet, krijgt een Vlaams-nationalist meteen dorst. Ook Rik, die het bier bij toeval ontdekte in een café in Oostende. 'Vooral de naam trok mij natuurlijk aan. Ik zag dat het bier door iemand uit Schilde op de markt gebracht werd. Ik ben daar dan eens langsgedaan

om wat bier in te kopen. Het bleek te gaan om een hobbybrouwer met West-Vlaamse roots. Ik liet hem weten dat ik geïnteresseerd was om het over te nemen. Een paar jaar later kreeg ik een telefoontje van de man en de rest is geschiedenis.'

Geen klein bier

Ondernemen blijft Rik in het bloed zitten. Al gauw bouwde hij zijn hobby uit tot een goed draaiende zaak. 'Ik heb tien jaar geleden mijn bedrijf verkocht. Mijn vrouw, die vroeger meewerkte in het bedrijf, richtte haar eigen zaak op. Ik kon dus niet achterblijven. Ik ben met mijn bier de hort op gegaan. Ondertussen zit ik toch al in Frans-Vlaanderen en delen van Nederland.' De naam van Riks brouwerij? Brouwerij van Vlaanderen. Vanzelfsprekend. ■

Speelgoedactie

N-VA Zedelgem toonde haar warme hart en zamelde speelgoed in voor Moeders Voor Moeders.

Op de rollen

N-VA Kruike steunt volop de fantastische vereniging Kruike tegen Kanker. Op het jaarlijkse evenement 'Kruike fietst op rollen' smeerde de afdeling dan ook de kuiten in, samen met de fusieburen uit Beveren. Jo, Vincent, Erik en burgemeester Dimitri Van Laere smeten zich volledig om te bewijzen dat deelnemen nog altijd belangrijker is dan winnen. Een gezellige avond, ook voor de supporters.

Vier lokale N-VA-afdelingen willen met 'Denderplan' meer welvaart

De N-VA-afdelingen Ninove, Geraardsbergen, Haaltert en Denderleeuw stelden samen een Denderplan op voor een Denderende welvaart.

Het Denderplan is een oproep naar de lokale besturen in de Denderstreek, maar vooral naar de Vlaamse en federale overheid om meer te investeren in de Denderstreek en die het beleid te geven dat ze verdient: werk in eigen streek, veiligheid voor iedereen, meer investeringen in fietspaden en wegen, en de versterking van de Nederlandse taal.

De N-VA kan uw leven redden

Mensen onderschatten over het algemeen hun potentieel om levens te redden. Een gebrek aan kennis over eerste hulp bij ongevallen – EHBO – remt velen af om hulp te bieden.

Om die kennis en technieken aan te leren, organiseert N-VA Zwalm in januari vier EHBO-avonden voor de inwoners en verenigingen van Zwalm. De lesgevers zijn spoedarts en Antwerps gemeenteraadslid Kevin Verecke en enkele bestuursleden van N-VA Zwalm: verpleegkundige Lut Flamang, dr. Sam Van Melkebeek, ambulancier Michel Terryn en dr. Louis Ide.

Smakelijk!

Leden van N-VA Wilrijk kregen de kans om een heerlijke gratis kerstattentie bestellen. Of die fijne, gepersonaliseerde macarons gesmaakt hebben? Daarover was iedereen het eens!

Een frisse start

Tijdens en na een frisse duik in de zwembijver van het prachtige recreatiedomein Lilse Bergen verbroederden verschillende N-VA-afdelingen uit de Kempen. Samen met vijfhonderd andere ijsberen trotseerden ze de regen tijdens de traditionele nieuwjaarsduik.

Op de foto zien we onder anderen schepen en provincieraadslid Nathalie Cuylaerts en burgemeester Dorien Cuylaerts uit Rijkevorsel, Lils bestuurslid Bettie Meeuws, gedeputeerde Mireille Colson en provincieraadslid Koen Dillen, burgemeester van Lille Marleen Peeters, en haar ambtsgenoot Bob Coppens uit Oud-Turnhout.

Ook in Zemst doken 250 dapperen het koude water in van recreatiedomein Sport Vlaanderen in deelgemeente Hofstade. Onder hen: burgemeester en Vlaams Parlementslid Veerle Geerinckx en Vlaams minister van Sport Ben Weyts.

Als burgerbeschikking willen we hoe we een leven moeten redden. Maar je hoeft geen reanimator te zijn om een leven te redden. Als het hart van een zwembad om een verdrinkende minnaar te redden, dan kan ook jij het verschil maken.

Te weinig mensen weten hoe ze moeten reanimeren. Het is noodtans reanimatie en vraging of laat je er een leeuw mee. Ook al zijn de handelingen eenvoudig, dit moet kan jij het verschil maken: reanimeren is levensreddend te leren.

Op de achterkant van deze flyer kan je zien hoe het is te doen. Het is niet moeilijk te leren, maar het is wel belangrijk. Het is een rustige oefening. Maar ook voor wie nog nooit heeft leren reanimeren, kan het helpen om in een noodtoestand alvast 'het' te doen. Maar 'het' is vaak beter dan niets.

Hiermee vind je ook informatie over onze reanimatie-techniek leren en oefenen onder begeleiding van experts. Zo weet je voor een ander altijd bereid te zijn om als het even kan.

Haar deze flyer als het pakbord, de koelkast, bij de televisie of ergens in een plaats waar je vaak bent. En als het ooit nodig is, heb je dan de informatie op de voorzijde van deze flyer. Het kan een leven redden!

Louis Ito,
Alfa
Michiel Terryn,
Rugbyvereniging
Stas Van Meirbeek,
Alfa
Lief Falmag,
Vereniging

N-VA STELT ACTIEPLAN 'TAAL IN ZIEKENHUIZEN' VOOR

Vorige zomer overleed een baby uit Roosdaal in een Brussels ziekenhuis. Een tragisch voorval, temeer omdat geen enkele hulpverlener de ouders in het Nederlands te woord kon staan. 'Een probleem dat al veel te lang aansleept', zegt Brussels parlementslid Gilles Verstraeten, die samen met Vlaams Parlementslid Annabel Tavernier en Kamerlid Sigrid Goethals een actieplan uitwerkte.

Annabel Tavernier

Gilles Verstraeten

Sigrid Goethals

'Die taalproblematiek is een oud euvel dat maar niet opgelost raakt door onwil van de Brusselse politieke kaste en een gebrek aan ambitie bij ziekenhuisdirecties', zegt Gilles. 'Ons Brusselse actieplan werd in het verleden helaas weggestemd. Ook door de Vlaamse meerderheidspartijen Groen, Open Vld en Vooruit, trouwens.'

Tweetalige ambulanciers

'Eder ziekenhuis zou de talenkennis van zijn personeel in kaart moeten brengen en diegenen die een van de twee landstalen niet machtig zijn verplicht op cursus sturen', zegt Gilles. Dat geldt ook voor ambulanciers. 'De wet vereist nu dat in iedere MUG en ambulance iemand aanwezig moet zijn die Nederlands spreekt en begrijpt. Maar slechts dertig procent van het personeel van de Brusselse Dienst Dringende Medische Hulpverlening is Nederlandstalig. Zelfs naar de Vlaamse Rand vertrekken er ambulances met geen enkele Nederlands-kundige aan boord.'

'Vanuit Vlaanderen doen we het absolute maximum', zegt Annabel Tavernier. 'We hebben leerinstrumenten en op maat gemaakte cursussen Nederlands ontwikkeld, maar als de Brusselse ziekenhuizen niet mee willen en de Brusselse regering ook niets doet, hebben die niet veel zin.'

Vlaanderen mee aan tafel

'Vlaanderen moet een stoel krijgen aan de Brusselse regeringstafel', vindt Annabel. In principe heeft Benjamin Dalle (cd&v) als Vlaams minister het recht om aan te schuiven voor gemeenschapsmateries. 'Maar dat gebeurt niet. Als Elke Van den Brandt (Groen) haar gezondheidsbevoegdheid op de koop toe niet opvolgt en alles overlaat aan Alain Maron (Ecolo), dan verdedigt niemand nog de Nederlandstaligen in Brussel of uit de Rand.'

Ook het klachtenmechanisme moet versterkt worden. 'Er bestaat al een Vlaams Meldpunt Taalklachten, maar weinigen kennen dat.

Eigenlijk zou er in elk ziekenhuis een bordje moeten hangen: dit zijn uw rechten, hier kan u klacht indienen.'

'Als je daaraan geen sancties koppelt, sta je eigenlijk toe dat men de wet permanent met de voeten treedt', stelt Kamerlid Sigrid Goethals vast. 'De federale wetgeving rond de ziekenhuizen zou financiële gevolgen moeten voorzien. Via het Budget Financiële Middelen zou je bijvoorbeeld kunnen knippen in de financiering van de ziekenhuizen die onvoldoende inspanningen leveren voor een degelijk taalbeleid.'

Iedereen bevoegd, niemand verantwoordelijk

Het is te gek dat de materie opgevolgd moet worden vanuit drie verschillende niveaus. 'Iedereen is bevoegd, maar op het einde van de rit is niemand verantwoordelijk', zegt Gilles. 'Een volgende staatsvorming is dus absoluut noodzakelijk. De taalgemeenschappen moeten volledig bevoegd worden voor zorg in al haar aspecten.' ■

VLAAMS

STEEDS MEER LEERLINGEN GESCHORST

Tijdens het vorige schooljaar werden 22.763 leerlingen in het secundair onderwijs tijdelijk geschorst of definitief uitgesloten: dat is een stijging van dertig procent in vergelijking met het voorgaande schooljaar. Het gaat over leerlingen die het schoolreglement niet naleven, in conflict gaan of agressief gedrag vertonen. Vlaams Parlementslid Karolien Grosemans en onderwijsminister Ben Weyts steunen de scholen in hun beslissing.

‘Scholen en klassenraden gaan niet over een nacht ijs. Een tuchtmaatregel volgt vaak pas na een lang traject van gesprekken en gedragscontracten’, zegt Karolien. ‘Het zijn moeilijke beslissin-

Karolien Grosemans

gen, maar ze zijn noodzakelijk om de veiligheid van de leerling, de klasgenoten en de leerkrachten te waarborgen.’

Juridisering

Vroeger moesten scholen zelf aantonen dat ze de nodige en juiste stappen gezet hadden. ‘Nu ligt de bewijslast bij de ouders als zij vinden dat een maatregel niet correct is’, zegt Ben.

Steeds vaker trekken ouders naar de rechtbank om evaluatie- of tuchtbeslissingen aan te vechten. ‘Dat jaagt de scholen op kosten. De Vlaamse Regering voorziet daarom een fonds om scholen en leerkrachten te ondersteunen in die procedures’, besluit Karolien.

VLAAMS

SCHERPERE REGELS VOOR ARBEIDSMIGRATIE

Net voor de jaarwisseling zorgde de Vlaamse Regering voor strengere regels en een duidelijke visie rond arbeidsmigratie. Die visie legt de focus op hooggeschoolde profielen. Tegelijk voert ze de strijd tegen fraude en misbruik verder op. Vlaams Parlementslid Maaïke De Vreese is tevreden met de strengere regels.

De strengere regels komen er naar aanleiding van de visafraude vanuit Turkije die begin 2023 werd blootgelegd. ‘In de nasleep van die zaak zal het Rekenhof op mijn vraag de hele arbeidsmigratie-procedure doorlichten’, zegt Maaïke. ‘Tegelijk ben ik blij dat de Vlaamse Regering nu al stappen zet om de controle en naleving van de regels te verstrengen.’

Werknemers dicht bij huis

Het zogenaamde concentrische model van arbeidsbemiddeling wordt bovendien verder op punt gesteld. Dat betekent dat er in de eerste plaats gezocht wordt naar arbeidskrachten in Vlaanderen zelf en dan pas in de ons omliggende regio's en andere EU-landen. Arbeidsmigratie van buiten de Europese Unie is pas de allerlaatste optie. ‘Voor bepaalde knelpuntberoepen is het onbegrijpelijk dat we

Maaïke De Vreese

laag- en middengediplomeerde werknemers eerst in het buitenland zoeken. Er wonen in Vlaanderen nog heel wat mensen die zich niet aanbieden of geen plaats vinden op de arbeidsmarkt. Niet zelden gaat het om nieuwkomers en allochtonen. Daarop kunnen we absoluut nog verder inzetten.’

Strengere controle en naleving

De vernieuwde en scherpere regels zullen ook strenger gecontroleerd worden. ‘Zo zullen dossiers van bedrijven geweigerd kunnen worden wanneer er sociale of fiscale schulden zijn. Of bij pas opgestarte bedrijven wanneer er aanwijzingen zijn dat het gaat om frauduleuze constructies.’

Draagvlak verstevigen

Maaïke is tevreden met de aanpassingen. ‘Arbeidsmigratie brengt volgmigratie en gezinshereniging met zich mee. Dat betekent: meer gezinnen met een andere taal en culturele achtergrond in een al precar sociaal weefsel. De risico's en problemen daarvan worden nog te vaak geminimaliseerd. Duidelijke regels en een gedegen visie rond arbeidsmigratie zijn noodzakelijk om het nu al broze draagvlak niet volledig onderuit te halen.’

VOOR WIE RIJDT HET VLAAMS BELANG?

Spionage en beïnvloeding

Sinds jaar en dag is Brussel een broeiuw van spionnen. Niet verwonderlijk voor een stad die de zetel van bijna 150 internationale instellingen huisvest, waaronder de Europese Unie en de NAVO. Ook de Chinese inlichtingendienst waart hier rond. Ze vond gehoor bij Frank Creyelman, een voormalig senator van het Vlaams Belang. Die speelde niet alleen informatie door aan een Chinese geheim agent, maar trachtte ook de binnenlandse en Europese berichtgeving en besluitvorming rond China te manipuleren.

Wat wil China bereiken?

Creyelman kreeg de opdracht om een resolutie tegen te houden die zich kritisch uitsprak over de Chinese behandeling van de Oeigoeren. Ook werd hem gevraagd de pro-democratiebeweging in Hong Kong in diskrediet te brengen en het Chinese blazoën over de aanpak van de covidpandemie op te

smukken. Ten slotte kreeg hij de taak om in het Europees Parlement anti-Britse en anti-Amerikaanse houdingen te promoten. Creyelman kon tot tienduizend euro per opdracht in de wacht slepen. Hij trok zijn broer Steven mee in het bad, bijvoorbeeld door hem parlementaire vragen voor te schotelen over vluchtelingen uit Hong Kong. Als voorzitter van de Kamercommissie Legeraankopen beschikte Steven Creyelman over gevoelige informatie en besliste hij mee over onder meer hulp aan Oekraïne en aankopen voor onze Defensie. Beslissingen die onze veiligheid en welvaart aanbelangen. Het is daarom logisch dat het federaal parket een strafonderzoek opstartte en dat ook Staatsveiligheid zich over de zaak buigt. Het verhaal krijgt dus mogelijk nog een staartje.

Wat met de integriteit van het VB?

Het Vlaams Belang is niet aan zijn proefstuk toe. Niet alleen sleept de partij een

geschiedenis van bedenkelijke buitenlandse betrekkingen met zich mee, ze laat zich telkens weer voor de kar van dubieuze regimes spannen. Zo trad Frank Creyelman op als waarnemer tijdens het illegale Russische referendum op de Krim in 2014, ging hij samen met Filip Dewinter op de koffie bij de Syrische dictator Assad en werkte hij meer dan drie jaar als informant voor een Chinese inlichtingenofficier. Het schetst een beeld van partijleden die in ruil voor betaling of lucratieve reizen hun democratische principes aan de kant schuiven en autoritaire regimes proberen te legitimeren. Dat Creyelman pas na die laatste misstap zijn partijkaart van het VB moest inleveren, illustreert nogmaals hoe lichtzinnig de partij omgaat met dergelijke schandalen en hoe ze daarmee onze veiligheid in het gedrang brengt. ■

De weg van Wouter Raskin

1972

Limburgs Volksunieest

Wouter wordt geboren in een Volksunieest. Zijn vader is als studentenleider erg actief in de strijd om Leuven Vlaams, zijn oom Evrard werd in 1968 de eerste VU-volksvertegenwoordiger voor Limburg. Aan de familietafel is politiek nooit ver weg.

1985

Hart voor lokale verenigingen

Van jongs af aan is Wouter actief in het Bilzerse verenigingsleven. Hij speelt bij de toenmalige voetbalvereniging Bilzen VV, waar hij later jarenlang aanvoerder is van het eerste elftal. Daarnaast is hij zowat zijn hele jeugd actief als Chiroleider.

2008

Gezin compleet

Kaat en Wannes huppelen al rond ten huize Raskin wanneer in 2008 Roos geboren wordt. Het gezin is compleet. Een drukke politieke agenda, een echtgenote met een voltijdse job en opgroeiende tieners met een eigen agenda maken dat het nooit echt rustig is. Maar Wouter en Lieve maken er een erezaak van om op tijd en stond tijd te maken voor hun gezin.

2014

Intrede in de Kamer

Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2012 wordt Wouter voorzitter van de gemeenteraad in Bilzen. Wanneer Steven Vandeput twee jaar later minister van Defensie wordt, volgt Wouter hem op in de Kamer. Na de verkiezingen van 2019 breidt Wouter een verlengstuk aan zijn mandaat als Kamerlid.

2024

Ambitie in Bilzen-Hoeselt

Wouter warmt zich op voor de volgende verkiezingscampagne. In juni dingt hij naar een nieuw mandaat in de Kamer. In oktober is hij kandidaat-burgemeester. Bilzen fuseert met buurgemeente Hoeselt en Wouter bouwt naarstig aan een vernieuwde lokale groep.

In deze rubriek laten we een extern expert aan het woord. Hij of zij is niet partijpolitiek gebonden en verwoordt niet noodzakelijk het standpunt van de N-VA.

Econoom Gert Peersman

‘DEZELFDE ECONOMISCHE UITDAGINGEN KOMEN TERUG, MAAR WORDEN NIET AANGEPAKT’

Gert Peersman is econoom en hoogleraar aan de Universiteit Gent. Daarnaast was hij onder meer lid van de Hoge Raad van Financiën. Recent stopte hij na elf jaar met zijn column in De Standaard over het economische beleid van dit land. LEO wist hem te strikken voor een kort gesprek.

U

schreef elf jaar lang over de economische toestand van het land. Wat is uw conclusie over het beleid van het voorbije decennium?

‘Het lijkt erop dat dezelfde economische uitdagingen weerkeren: onze lage werkzaamheidsgraad, stagnerende productiviteitsgroei, fiscale koterijen, competitiviteitsproblemen bij hoge inflatie, uitstel van pensioenhervormingen en een ontsporende begroting. Telkens worden er maatregelen genomen om het bloeden te stelpen, maar de problemen worden niet ten gronde aangepakt.’

De huidige begrotingscijfers zijn ronduit dramatisch. Maar een failliet van België

is volgens u nog niet aan de orde, want ‘we hebben een rijke bevolking’. Die moeten we dan maar extra belasten?

‘De financiële markten behouden hun vertrouwen in ons land, mede dankzij de rijkdom van onze inwoners. Die fungeert als een waarborg voor de markten omdat de overheid makkelijker drastische maatregelen kan nemen als het echt nodig is. Dat gaat over de mogelijkheid om die rijkdom te belasten, maar het is ook makkelijker om te snoeien in de uitgaven als de bevolking tegen een stootje kan.’

In de vorige LEO zei econoom Bart Van Craeynest dat we ons vooral moeten richten op een hogere productiviteit. Ook

u bent daarvan overtuigd, nog meer dan van een hogere werkzaamheidsgraad.

‘Ik vind dat de impact van de werkzaamheidsgraad op de begroting overschat wordt. Die laatste procentjes zijn geen ingenieurs die erbij komen, maar laaggeschoolden die nauwelijks belastingen betalen. Een activeringsbeleid kost bovendien ook geld, vaak meer dan dat het de begroting oplevert. Een toename van de productiviteit leidt daarentegen tot hogere lonen en bedrijfswinsten, die over het algemeen aan het marginale tarief belast worden. De hefboom van meer productiviteitsgroei op het bruto binnenlands product en onze welvaart is ook veel groter. Zelfs als we een werkzaamheidsgraad van

‘Belastingen verhogen en schrappen in uitzonderingen vereisen politieke moed. En die is er duidelijk niet’

tachtig procent bereiken, levert dat slechts een achtste van de groei op die nodig is om de kosten van de vergrijzing op te vangen. De rest moet komen van productiviteitsgroei.’

‘Ten slotte leidt een toename in productiviteit tot een situatie waarin iedereen wint: lonen van werknemers stijgen, bedrijven worden competitiever en de overheid ontvangt meer belastinginkomsten. Dat is een positief project, en dat kunnen we in deze tijden goed gebruiken.’

U stelt ook dat de overheid meer moet investeren in infrastructuur.

‘Ja, maar niet alleen in infrastructuur. Recent onderzoek heeft aangetoond dat overheidsinvesteringen in Onderzoek en Ontwikkeling (O&O) een serieus hefboomeffect hebben op de productiviteit. Bedrijfsinvesteringen in O&O hebben dat veel minder, want de voordelen ervan blijven grotendeels binnen het bedrijf. Terwijl overheidsinvesteringen doorwerken in de hele economie.’

U zat mee in de werkgroep rond de fiscale hervorming. Daarvan is niet zo veel in huis gekomen?

‘Dat verbaasde mij niet. Onze opdracht was het belastingstelsel te herzien om het rechtvaardiger en economisch efficiënter te maken, zonder uitspraken te doen over de totale belastingdruk, want dat is een politieke keuze. Een efficiënter systeem betekent dat sommige belastingen, zoals die op

arbeid, beter verlaagd worden. Tegelijkertijd impliceert het dat andere belastingen verhoogd moeten worden en dat er gesnoeid dient te worden in de uitzonderingen om het plaatje te financieren. Uiteraard was er weinig weerstand tegen belastingverlagingen, maar verhogingen en schrappen in de uitzonderingen vereisen politieke moed, en die is er duidelijk niet.’

Stel – je weet maar nooit – dat we op 10 juni een zakelijk kabinet kunnen starten om de grote sociaal-economische uitdagingen aan te pakken. Wat moet er volgens u het dringendst aangepakt worden?

‘Eenzijds pensioenhervormingen. De pensioenuitgaven lopen de komende jaren fors op, terwijl het een tijd duurt vooraleer je de resultaten ziet van dergelijke hervormingen. Anderzijds moet onze regulering dringend grondig aangepakt worden. Volgens diverse indicatoren zorgt onze regulering voor te veel barrières die de binnenlandse competitie verstoren. Nergens zijn er zoveel gereguleerde prijzen. Nergens duurt het zo lang om een bedrijf op te richten en zijn er zo weinig faillissementen. Dat leidt tot minder innovatie en verhindert creatieve destructie, waardoor te veel bedrijven met een lage productiviteit overleven en er geen verschuiving van arbeid en middelen naar nieuwe of productievare bedrijven plaatsvindt. Veel van de regelgeving is het gevolg van gelobby. Misschien is een zakenkabinet daar minder gevoelig voor?’ ■

Geflitst

Toen Bart De Wever burgemeester werd, had Antwerpen een schuld van 1.300.000.000 euro. Eind 2023 werd de allerlaatste euro van die historische schulden afgelost. Daar kan het paars-groene bestuur van Gent nog een puntje aan zuigen.

In december 2021 blij zijn met de definitieve uitstap uit kernenergie, in december 2023 uitpakken met kernenergie als hoeksteen van uw campagne: Open Vld bakt het alweer blauw. Wie gelooft die mensen nog?

Met veel toeters en bellen stelde staatssecretaris de Moor haar nieuwe migratiewetboek voor aan de pers. Maar diezelfde teksten bezorgen aan de volksvertegenwoordigers in de Kamer? Of daarover een akkoord zoeken binnen haar eigen regering? Dat bleek een brug te ver voor de cd&v’ster.

De investeringscijfers van 2023 in Vlaanderen zijn indrukwekkend. Ondanks de internationale crisis kan Vlaanderen rekenen op een investeringsbedrag van 4,92 miljard euro. ‘Een erkenning van de sterkte van Vlaanderen’, zegt Vlaams minister-president Jan Jambon.

**'DAT HET NIET
GOED GAAT MET DE
FINANCIËN VAN DIT
LAND, DAT IS DUIDELIJK'**

VOORMALIG KABINETSMEDEWERKER ANNELORE VAN HECKE

Economen, het zijn de nieuwe BV's. Ze voorspellen de toekomst – en die kan variëren per econoom – en soms beoordelen ze zelfs, zoals Stijn Baert in zijn recente boek, de beste steak met frieten. Niet zo bij Annelore Van Hecke, senior macro-econoom bij Belfius en ooit adviseur Staatshervorming en Begroting op het toenmalige kabinet van minister van Financiën Johan Van Overtveldt. 'Economie is een menswetenschap. Sommige zaken kan je niet voorzien. Maar dat het niet goed gaat met de financiën van dit land, dat is duidelijk.'

Annelore Van Hecke kwam in het vaarwater van de N-VA terecht toen ze als postdoctoraal onderzoeker meewerkte aan het confederalismecongres van 2014. 'Mijn doctoraat ging over begrotingsfederalisme: de manier waarop federale staten georganiseerd worden en hoe je bevoegdheden over schuldbeheer, inkomsten en uitgaven

verdeelt. In België kom je dan automatisch uit bij een pleidooi voor meer fiscale autonomie voor de deelstaten. Dat stond natuurlijk heel dicht bij het discours van de N-VA.'

Annelore had ondertussen haar geloofsbrieven al naar de partij gestuurd en na de verkiezingen kreeg ze het aanbod om op de studiedienst te werken. 'Dat was in volle regeringsonderhandelingen, wat heel interessant was. Toen de kabinetten gevormd werden, was ik een van de eersten die naar het kabinet van Johan Van Overtveldt ging, als adviseur Staatshervorming en Begroting.'

Unieke sfeer

'Een unieke sfeer, met heel wat gedrevenheid en teamgeest', zo herinnert Annelore zich die periode. 'We hebben toen ook veel kunnen realiseren: de taxshift, de hervorming van de

vennootschapsbelasting, het uitwerken van de overdracht van de fiscale autonomie, het voorschottensysteem voor steden en gemeenten zodat die een veel stabielere financiering kregen. Dat hebben we allemaal toch maar mooi gefikst.'

Het contrast met de Vivaldi-regering is groot. 'We zijn er met de Zweedse regering in geslaagd het begrotingstekort terug te dringen en het overheidsbeslag te laten dalen. De regering-De Croo heeft dat allemaal tenietgedaan. We zijn gewoon terug bij af. Daar zitten de pandemie en de energiecrisis natuurlijk wel voor iets tussen, maar als al die extra uitgaven wegvallen, blijven we nóg zitten met een begrotingstekort van 4,4 procent.'

Profetische woorden

Charles Michel ging aan zijn kant van de geschiedenis staan en plots was het

1. Annelore startte op de studiedienst van de N-VA ten tijde van de regeringsonderhandelingen in 2014.

2. Na de vorming van de Zweedse regering trok ze naar het kabinet van toenmalig minister van Financiën Johan Van Overtveldt.

3. Tussen de collega's en mandatarissen op de fractiedagen in Brugge in 2014.

4. Als macro-econoom voor Belfius geeft Annelore objectief maar ongezoeten haar mening.

Zweedse liedje uit. 'Ik kwam al snel bij de studiedienst van Belfius terecht, waar ik vooral de Belgische economie opvolg en prognoses maak rond de groei, de inflatie en de rente. Voor een bank natuurlijk cruciale informatie.' In die hoedanigheid kruipt Annelore af en toe wel eens in de pen of wordt ze door de pers om haar mening gevraagd. En die is weliswaar objectief maar ongezoeten.

'De stilstand regeert. En stilstaan is achteruitgaan. De vergrijzingskosten lopen op, de begroting ontspoot, de pensioenhervorming blijkt geld te kosten in plaats van te besparen, het lukt niet om de werkzaamheidsgraad voldoende te verhogen, de fiscale hervorming is mislukt en er is geen sprake van een nieuwe taxshift, ondanks de aanbevelingen van alle internationale instellingen. Dat frustriert, ja.'

'De huidige daling van de inflatie is kunstmatig'

Serieuze waarschuwing

'Ik kan als econoom alleen maar vaststellen dat de Belgische begroting en schuldgraad verslechteren terwijl de rest van de Eurozone de omgekeerde beweging inzet. Dat zien investeerders en banken ook. De risicopremie op onze schuld is al opgelopen, met een hogere rente op onze schuld tot gevolg. Dat heeft implicaties. Kijk maar naar het Waalse Gewest, waar Belfius het kassierscontract met slechts twee jaar verlengde. Dat is een serieuze waarschuwing.'

Annelore waarschuwt ook voor de te positieve stemming rond de dalende

inflatie. 'Het is gevaarlijk te denken dat we er vanaf zijn. Ik ben ervan overtuigd dat de inflatie over enkele maanden opnieuw zal stijgen tot 4 à 5 procent. De dalende energieprijzen duwen het inflatiecijfer naar beneden, maar zonder die volatiele componenten bedraagt de kerninflatie nog altijd vijf procent, en die daalt maar langzaam. De huidige daling is dus kunstmatig en dat effect zal verdwijnen', vreest Annelore.

Flanders Investment & Trade

'Het zijn in ieder geval boeiende tijden voor economen', zegt Annelore, die overigens recent door de Vlaamse Regering werd aangesteld als bestuurder van Flanders Investment & Trade. 'Een heel interessant agentschap, dat het stimuleren van export van Vlaamse producten combineert met het aantrekken van buitenlandse investeringen. Het is leuk om daar mee op toe te kijken en richting aan te geven.' ■

1

2

3

1 DENKDAG DEFENSIE

Bent u lid van de N-VA en heeft u ervaring in of met defensie? Na het succes van onze eerste denkdag defensie nodigen Kamerleden Peter Buysrogge, Theo Francken en Darya Safai u opnieuw van harte uit om met hen en enkele boeiende sprekers van gedachten te wisselen over de toekomst van onze landsverdediging.

De denkdag vindt plaats op vrijdag 8 maart van 10 tot 17 uur in het Craywinckelhof in Lubbeek. Vooraf inschrijven is verplicht en kan via mail aan nele.demartelaere@n-va.be.

2 BEN BIJ DE LES

Onderwijs is de belangrijkste grondstof van Vlaanderen. Na decennia van experimenteren en nivelleren is de lat te laag komen te liggen. Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts wil die tanker resoluut keren. Het Vlaamse onderwijs moet opnieuw wereldtop worden. Hoe Ben dat aanpakt, legt hij uitvoerig uit in zijn onderwijsronde 'Ben bij de les'. Wat heeft de N-VA de voorbije jaren gedaan om de onderwijstanker te keren? Wanneer gaan we daarvan de resultaten zien? Hoe ziet de N-VA de toekomst van ons onderwijs? Ben Weyts doet de ronde van alle provincies en geeft antwoorden op al die vragen, en op uw vragen. Dat doet hij samen met een N-VA-kopstuk uit de provincie.

- » Maandag 5 februari met **Theo Francken** (*Sportoase, Leuven*)
- » Maandag 19 februari met **Karolien Grosemans** (*UHasselt, Diepenbeek*)
- » Woensdag 21 februari met **Arnout Coel** (*Zaal Muse, Meise*)
- » Maandag 4 maart met **Koen Daniëls** (*ICC, Gent*)
- » Maandag 11 maart met **Bart De Wever** en **Kathleen Krekels** (*Ter Elst, Edegem*)
- » Maandag 18 maart met **Wilfried Vandaele** (*CC De Brouckère, Torhout*)

Wilt u 'Ben bij de les' bijwonen? Dat kan gratis. Vooraf inschrijven is noodzakelijk en kan via www.n-va.be/onderwijsronde of de QR-code

4

3 **HERNIEUW UW LIDMAATSCHAP**

Meer dan twee derde van alle leden hernieuwde intussen zijn of haar lidmaatschap. Met dat indrukwekkende cijfer neemt de ledenhernieuwing een vliegende start. Dat is geen toeval, want met hoe meer we zijn, hoe luider en krachtiger onze boodschap zal klinken in de verkiezingscampagne. En die boodschap is kraakhelder: een keuze voor de N-VA is een keuze voor Vlaamse welvaart, onder Vlaams zelfbestuur.

Is onze vraag om uw lidmaatschap te hernieuwen aan uw aandacht ontsnapt? Geen nood. Surf naar mijn.n-va.be en blijf lid met een online betaling. Of contacteer onze dienst Leden op het nummer 02 219 49 30 of via leden@n-va.be.

4 **MET 5.000 OP N-VA-NIEUWJAARSFEEST**

In een alweer stevig gevulde Nekkerhal in Mechelen trapte de N-VA het nieuwe jaar af met wat ondertussen hét politieke feest van het jaar is geworden: de grote N-VA-nieuwjaarsreceptie. Liefst vijfduizend leden en sympathisanten genoten van vertier en plezier, met muzikale begeleiding van onder meer dj Sven Ornelis.

Voor het feestgewoel losbarstte, keek partijvoorzitter Bart De Wever in zijn speech vooruit naar het belangrijke verkiezingsjaar 2024. 'We zullen alles op alles moeten zetten. Om Vlaanderen op de juiste koers te houden en de rooftocht van de PS tegen te houden.'

Wilt u de fantastische sfeer nog even meepikken? Surf dan naar www.n-va.be/verslag-nieuwjaarsfeest, bekijk het korte videoverslag of snuister door de foto's.

5 **PRIK DE DAG**

In de aanloop naar de verkiezingen op 9 juni organiseert de N-VA enkele grote evenementen. Noteer de volgende data alvast in uw agenda om er samen met ons een daverend succes van te maken:

- » Zondag 28 april: groot verkiezingscongres (Gent)
- » Zondag 2 juni: familiedag in ZOO Planckendael (Mechelen)

Lies Eykens, fractiemedewerker Begroting in de Kamer

‘Natuurlijk kan dit land failliet gaan. We zijn trouwens goed op weg’

Sander Loones zet het parlement regelmatig in vuur en vlam met zijn scherpe kritiek op de federale begroting. De zuurstof voor dat vuur komt van onder meer fractiemedewerker Lies Eykens, die maar al te graag in de begrotingstabellen duikt om de hiaten te zoeken. En dat is bij de Vivaldi-begrotingen niet zo moeilijk. Haar conclusie is scherp: ‘De mensen beseffen dat niet goed, maar we staan aan de rand van de afgrond.’

U kent wellicht de serie NCIS, waarbij forensische onderzoekers minutieus op zoek gaan naar sporen van mogelijke moordenaars. Bij het werk van Lies Eykens komen er weliswaar geen echte lijken bij kijken, maar in haar werk als fractiemedewerker Begroting in de Kamer speurt ze naar alle mogelijke gaten in de begroting. In 2022 leidde dat zelfs tot het ontslag van staatssecretaris voor Begroting Eva De Bleeker van Open Vld. Al deed die volgens Lies niets verkeerd: ‘Ze was gewoon eerlijk. Maar dat paste niet in het plaatje van De Croo.’

Contraire

De begrotingen van Vivaldi, Lies kan er niets goeds over zeggen. ‘Ik ben wat contraire en zal niet zoeken naar positieve zaken, maar die zijn er ook niet. Al is er misschien toch een

lichtpuntje: dat de mensen zich bewust werden van het belang van die begroting. Het gaat over zulke grote bedragen dat het voor de meeste mensen niet te vatten is. Maar als je zoals ik met je neus op de cijfers zit, beseft je pas hoe slecht we er voorstaan.’

‘Doemdenken’, klinkt het verwijt van De Croo, maar Lies is resoluut: ‘We gaan richting 80 miljard euro aan pensioenuitgaven alleen al in 2028. Ondertussen gaan we gebukt onder de schulden. Als de financiële markten hun vertrouwen opzeggen, zal de overheid die schulden moeten financieren met eigen geld. Dan komt de sociale zekerheid in het vizier: de pensioenen, de uitkeringen, noem maar op. Daarenboven kan je ook niet meer investeren in essentiële zaken als veiligheid en defensie.’

Grieks scenario

‘Vergelijk het met een huishouden: als je iets wil kopen, dan ga je toch eerst kijken of je de middelen hebt om dat te betalen, of voldoende inkomsten om een

lening af te betalen. Een overheid moet hetzelfde doen. Maar België heeft ondertussen zoveel geld geleend dat het bijna niet meer te financieren valt. Als de ratings dan slecht worden, kom je in een Grieks scenario terecht. Aan die mensen die denken dat het allemaal wel zal meevallen, stel ik voor om eens met een paar Grieken te gaan praten’, zegt Lies. ‘Ons land kan echt wel failliet gaan, hoor.’

Toch vindt De Croo dat ‘het beste nog moet komen’. Lies rolt met de ogen: ‘We staan aan de rand van de afgrond, en de regering-De Croo heeft niets, maar dan ook niets gedaan om de situatie enigszins beter te maken. Integendeel, ze heeft alleen maar cadeaus uitgedeeld. Ik zeg dat niet louter vanuit mijn ideologische overtuiging. Dat zijn de zuivere cijfers die spreken. Als ik een socialiste was, zou ik net hetzelfde verkondigen. Maar die blijven ook doen alsof het geld uit de hemel blijft vallen.’

Harde noten

Misschien mogen we het na 9 juni zélf proberen op te lossen? Over dat scenario is Lies eerder terughoudend. ‘Het wordt een harde noot om te kraken. Er zal serieus gesaneerd moeten worden. Al gaat het niet zozeer om besparen maar vooral om hervormen. De eendelige werkloosheidsuitkeringen, de riantie uitkeringen voor migranten. Al die sociale voordelen die zich in de loop der jaren opgestapeld hebben. Een potje hier, een potje daar. We moeten durven

‘Al die mensen die denken dat het wel zal meevallen, moeten maar eens met een Griek gaan praten’

vragen of al die voordelen nog nut hebben, of ze hun doel bereiken. We hoeven echt niet bang te zijn om die zaken aan te kaarten. De gemiddelde Vlaming zal daardoor niet getroffen worden.’

En neemt Lies als cijferfetisjiste ook lokaal de rekeningen onder de loep, vragen we haar tot slot. Verrassend

genoeg is het antwoord negatief. Daar – in Vossem, een deelgemeente van Tervuren – gaat haar interesse vooral uit naar het verenigingsleven. ‘Vossem is nog echt een dorp met een typisch lokaal verenigingsleven. Daarvoor engageer ik me graag. En trouwens, de N-VA bestuurt hier in Tervuren al twee legislaturen. De financiën zijn dus sowieso in orde.’ *(lacht)* ■

Loonwig

U weet het vast: België is wereldkampioen loonbelasting. Dat komt doordat de loonwig in dit land maar liefst 53 procent bedraagt. Die loonwig duidt het verschil aan tussen de totale loonkost voor een werkgever en het nettoloon van een werknemer.

Een alleenstaande die werkt voor een gemiddeld loon ziet slechts 47 procent op zijn bankrekening verschijnen van wat hij kost aan zijn werkgever. In onze buurlanden ziet dat plaatje er helemaal anders uit. In Frankrijk is de loonwig 47 procent, in Nederland slechts 35,5 procent. Dat verschil is een aanslag op de concurrentiekracht van onze bedrijven.

De Zweedse regering mét de N-VA deed de loonwig dalen van 55 naar 52 procent. Vivaldi heeft niets gedaan om die trend verder te zetten. Integendeel: de loonwig is opnieuw gestegen. Wat deed Vivaldi wel? De werkloosheidsuitkeringen en de leeflonen verhogen met respectievelijk 7 en 12 procent bovenop de index.

De PS bepaalt, de Vlaming betaalt. Gelukkig kon de Vlaamse Regering dankzij verstandig begrotingsbeleid geld vrijmaken om mensen die werken voor een laag tot gemiddeld loon met de jobbonus toch een broodnodige impuls te geven.

In een adem

De loonwig duidt de verhouding aan tussen de totale loonkost voor de werkgever en wat de werknemer daarvan netto overhoudt.

MEER WAARDE

Volk & elite

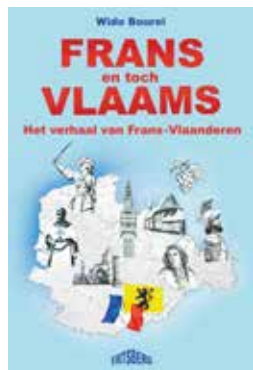
Hoe moeten we een politieke gemeenschap besturen? Die vraag bestaat al eeuwenlang, net als de idee dat er een strikt onderscheid bestaat tussen het volk en de elite, tussen diegenen die besturen en diegenen die bestuurd worden.

In *Volk & elite*. *De eeuwige wederkerende strijd om macht en waarom dat eigenlijk niet erg is* buigt Joachim Pohlmann, kabinetschef Cultuur van Jan Jambon, zich over onze geschiedenis. Van het oude Griekenland, waar Plato zijn ideale staat bedacht, tot vandaag. Redt het volk het zonder elite en vice versa? Welke rol is er weggelegd voor de middenklasse? Welke denkbeelden

leiden tot totalitarisme? *Volk & elite* is een diepgaande ontleding van hoe onze samenleving functioneert.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Volk & elite*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: Hoe heet de Italiaanse politicus en filosoof die in 1513 'De prins' schreef?

Frans en toch Vlaams

Tijdens de bekerwedstrijd voetbal tussen de Franse kampioenen Paris Saint-Germain en het kleine Frans-Vlaamse stadje Kassel kleurden 35.000 supporters, getooid met evenveel Vlaamse Leeuwen, het stadion volledig geel-zwart. We bevinden ons hier in het noorden van Frankrijk. En toch noemen de inwoners zich Vlamingen. Hoe Vlaams zijn die Frans-Vlamingen? Spreken ze nog de streektaal? Wat kunnen we leren uit de geschiedenis van deze streek? Hoe is *de schreve* – de staatsgrens – ontstaan? En wat is er gebeurd nadat de regio door Frankrijk geannexeerd werd?

Wido Bourel schetst het verhaal van Frans-Vlaanderen door de

eeuwen heen. Van de plaats en het belang van de regio als rijk deel van het graafschap Vlaanderen, het hertogdom Bourgondië en de Nederlanden, tot het culturele en economische verval na de Franse aanhechting. *Frans en toch Vlaams*. *Het verhaal van Frans-Vlaanderen* is een uitgave van Ertsberg.

5x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Frans en toch Vlaams*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Hoe heet het bitterzoete drankje dat langs *de schreve* in onder meer werkmanscafés genuttigd wordt?'

Vlaanderens waanzinnigste eeuw

In een wervelende romanstijl vertelt Kamerfractiemedewerker Joren Vermeersch het verhaal van Vlaanderens waanzinnigste eeuw, van de uitbraak van de oorlog met Frankrijk in 1297 tot de Bourgondische machtsovername in 1384. Hoe gingen de wevers, boeren, vissers en herbergiers van Vlaanderen om met de horror van de oorlog? Hoe reageerden zij op het knagende gevoel van honger en de angst voor

de Zwarte Dood?

Alle verhalen en personages in het boek zijn gebaseerd op reële personen en gebeurtenissen. Van klimaatrampen tot collaboratie en repressie, van economische bloei tot crisis, van verdorvenheid tot verhevenheid: door de epische gebeurtenissen heen krijgt de lezer een Vlaanderen te zien dat soms akelig vergelijkbaar is met de moderne tijd. Het boek is een uitgave van Borgerhoff & Lamberigts.

3 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Vlaanderens waanzinnigste eeuw*. Ze moeten wel het antwoord kennen op de vraag: 'Welke vulkaan leidde in 1315 ook in Vlaanderen tot een klimaatcrisis?'

Vlaams Nationaal Zangfeest

Op zondag 10 maart vanaf 14.30 uur vindt in de Antwerpse Lotto-Arena het 84ste Vlaams Nationaal Zangfeest plaats. Meer informatie over het programma leest u in de folder bij deze LEO of op zangfeest.org.

Stuur uw antwoord voor 9 februari naar LEO@n-va.be of Redactie LEO, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel. Het juiste antwoord en de winnaars vindt u vanaf 8 januari terug op www.n-va.be/meerwaarde.

Joost Houtman zoekt in deze column een antwoord op de vraag wat er zo typisch is aan een welbepaald Europees volk. En ja, Joost mag het weten.

WAAROM DE BRETOENEN ZO BRETOENS ZIJN

Little Britain

Bretagne is een van de meest karakteristieke streken van Frankrijk. Met dank aan de geografische ligging aan de Warme Golfstroom, prachtige brede stranden, *fruits de mer*, cider, gezouten karamel, *crêpes dentelles* en een heel rijke geschiedenis. Er zijn restanten van menselijke nederzettingen ontdekt van wel 50.000 jaar oud. Omstreeks 500 voor Christus werd het toen zo genoemde Armorica of 'land van de zee' ingenomen door Kelten. Daarna kwamen de Romeinen die Condate (Rennes) en Condevincum (Nantes) stichtten. De val van het Romeinse Rijk zorgde voor grote instabiliteit. Frankische en Saksische piraten plunderden de steden. In de zesde eeuw stak een Keltische stam vanuit Wales en Cornwall het Kanaal over om zich te vestigen in Armorica, dat ze omdoopten tot 'Klein-Brittannië' of 'Bretagne'. Van de zesde tot de tiende eeuw verdedigde dat Bretagne zich met succes tegen de pogingen van de Frankische koningen om de streek in handen te krijgen.

Een geconsumeerd verstandshuwelijk

De opname van Bretagne in het Franse koninkrijk van Lodewijk XI maakte voor de Bretons geen groot verschil. Het Verbindingsverdrag van 1532 garandeerde dat hun rechten, vrijheden en privileges gerespecteerd zouden worden. Verantwoordelijk daarvoor was hertogin Anne de Bretagne, die tot tweemaal toe een verstandshuwelijk aanging met de heersende koning van Frankrijk, in ruil voor verregeaande autonomie van haar geliefde regio. Tenminste, zolang zij leefde, want na haar dood trok Parijs definitief aan de

bestuurlijke touwtjes. In de zeventiende eeuw werd de koninklijke macht absoluut. Lokale autonomie werd beperkt en de belastingen stegen, wat het Bretoense onafhankelijkheidsstreven voedde. Dat is een pak minder uitgesproken dan pakweg het Corsicaanse, maar het is nog niet gesmoord in gezouten boter. Volgens een peiling uit 2017 wil één op de vijf Bretoenen onafhankelijkheid of toch minstens een grotere vorm van zelfbestuur. In 2002 werd trouwens de Strollad Breizh opgericht. Deze letterlijk Bretonse Partij in het Brezhoneg (Bretoens) streeft naar de oprichting van een onafhankelijke Republiek Breizhat binnen de Europese Unie.

Hun strepen verdiend

De Bretonen zijn trots op hun Brezhoneg, dat niet afstamt van het Gallisch maar ontstaan is uit Britse talen. Vooral met het Cornisch is de verwantschap duidelijk. Vandaag spreekt een tiende van de vier miljoen Bretoenen het nog. Een dikke eeuw geleden sprak of kende iedereen het. Parijs erkent het Bretoens niet officieel. Frankrijk heeft wel het charter van de Raad van Europa over de bescherming van regionale talen ondertekend, maar nog steeds niet geratificeerd. Misschien niet het Bretoens, maar Bretagne zelf uitdragen doen alvast heel veel mensen. Zelfs onbewust. De zwart-witte en met hermelij-

nenmotief doorweven Bretoense banier is wereldwijd bijzonder visibel aanwezig. Ze wordt zelfs letterlijk belichaamd: de *marinière* of de wit-zwart-gestreepte Bretoense trui is een echte klassieker. Aanvankelijk gedragen door vissers, nadien door Napoleon verheven tot militair kledingstuk en door Coco Chanel en Jean-Paul Gaultier tot gewild mode-object. De Bretoense trui is wereldberoemd; de Bretoense vrouwen hadden dat kunnen zijn. De zinnen 'Si elles dansent, c'est parce qu'elles ont 20 ans / Et qu'à 20 ans il faut se fiancer / Se fiancer pour pouvoir se marier' van Jacques Brel gingen oorspronkelijk immers niet over *Les Flamandes* ... maar over *Les Bretonnes*. Joost mag weten waarom Brel dat veranderde!

**'DE MARINIÈRE
OF WIT-ZWART-
GESTREEPTE
BRETOENSE TRUI
IS EEN ECHE
KLASSIEKER'**

Joost Houtman is auteur van *Et alors? Waarom de Fransen zo Frans zijn*, dat in februari 2022 verscheen. Eerder schreef hij ook *Bella Figura – Waarom de Italianen zo Italiaans zijn* en *De Rest Is Parking – Waarom de Antwerpenaren zo Antwerps zijn*. Joost presenteert ook de N-VA-podcast Studio Vlaanderen.

LIMBURGSE MIJNEN

Die van Eisden gingen op Zolder Houthalen. In de Winter(slag) zag het Water(schei) Zwart(-berg) in Beringen. Met dat ezelsbruggetje kon men gemakkelijk de namen van de Limburgse mijnen onthouden. Decennialang zorgde het zwarte goud voor veel tewerkstelling, ook vanuit het buitenland. De term 'gastarbeider' is er ontstaan. Maar aan het sprookje kwam een einde, al werd het een langgerekte doodstrijd met de typische ingrediënten van het België van toen: pappen en nathouden, met heel veel belastinggeld.

De mijn van Zwartberg moest als eerste dicht in 1966. Dat was toen nog het resultaat van de geroemde Belgische wafelijzerpolitiek: *ik geen lekstok, dan gij ook geen lekstok*. Omdat een sluiting van de verouderde en verlieslatende Waalse mijnen onvermijdbaar was, vond de toenmalige rooms-rode regering-Harmel het maar logisch dat er dan ook een Vlaamse mijn moest sluiten. Dat ging niet

Het zwarte goud

zonder slag of stoot: bij betogingen kwamen zelfs twee mensen om.

De laatste Limburgse mijn sloot in 1992 in Zolder. Ondertussen was er veel, heel veel geld door de mijnschachten gevloeid. Via de nv Kempische Kolenmijnen hield de overheid de mijnen kunstmatig overeind. En dat mocht wat kosten. Toenmalig crisismanager Tyl Gheyselincx kreeg zelfs 2,5 miljard euro om de boel te herstructureren en vervangende economie aan te trekken. Veel van dat geld verdween in duistere zaken en zakken, getuige de Superclubaffaire. Gheyselincx werd er zelfs gerechtelijk voor veroordeeld.

Wat Gheyselincx wél goed deed, was de fusie tussen voetbalclubs Waterschei en Winterslag tot KRC Genk. Althans, dat denken we. Want toen beslist werd het nieuwe stadion naar hem te vernoemen, volgde er een lang fluitconcert van de supporters.